

Nr 503.

Av herr **Bergh**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående ändrad lydelse av 5 och 6 §§ förordningen den 2 juni 1922 (nr 260) om automobilskatt, m. m.

Samtidigt som den totala motortrafiken efter andra världskriget utvecklats synnerligen kraftigt och fått allt större samhällelig betydelse har emellertid antalet bärgningsbilar företett en avsevärd minskning. Orsaken härtill synes främst bero på att den ekonomiska förlusten på bilreparationsverkstädernas bärgningsvagnar blivit allmer markerad under senare år. Verkställda utredningar ger nämligen klart vid handen att bärgningsvagnarna numera är direkt förlustbringande för bilreparationsverkstäderna, bl. a. på grund av att fordonsskatten för den på bärgningsbilarna monterade, relativt tunga specialutrustningen blivit alltför betungande. Då bärgningsbilarnas årliga körsträcka i genomsnitt är mycket låg, närmare bestämt högst 500 mil, eller avsevärt mindre än den för ett lastfordon med motsvarande vikt vanliga, har nämligen fordonsskatten kommit att drabba den förra kategorien fordon betydligt hårdare än andra fordon.

Redan ur denna synpunkt vore det angeläget, att fordonsskatten för bärgningsbilar justerades nedåt på ett sådant sätt, att dessa i beskattningshänseende icke kom i sämre ställning än andra fordon.

1951 års utredning om beskattningen av motorfordonstrafiken hade även för sin del förordat en skattelättnad för denna speciella kategori fordon. Med beklagande måste dock konstateras, att departementschefen i proposition nr 112 angående ändrad lydelse av förordningen om automobilskatt m. m. ej har accepterat utredningens förslag härutinnan.

Enligt vår uppfattning talar icke endast rättviseskäl utan även militära beredskapsskäl för en annan avvägning av fordonsskatten för bärgningsbilarna än den av departementschefen förordade. Överbefälhavaren framförde redan år 1948 i remissyttrande över en av Bilverkstädernas riksförbund samma år till Kungl. Maj:t gjord hemställan om skattelindring för bärgningsbilar önskemålet om att de bärgningsbilar, vilka uppfyllde uttagningsförordningens villkor att vara försedda med uteliggare och förlängningsstycke eller med kran, skulle undantagas från skatteplikt enligt automobilskatteförordningen. Även i senare sammanhang har från militärt håll hemställts att bärgningsbilar med hänsyn till deras stora betydelse för reparationstjänsten skall befrias från skatt.

Tillgången på för militärt bruk lämpade civila bärgningsfordon är fortfarande synnerligen bristfällig. Ur beredskapssynpunkt framstår det därför som synnerligen angeläget att åtgärder vidtages för att underlätta för bilverkstäderna att anskaffa dylika fordon.

Härtill kommer att man genom en effektivare bärgningsservice skulle kunna främja trafiksäkerheten. Genom snabba ingripanden av bärgningsbilar kan tillfälliga trafik hinder i form av skadade bilar etc., som under olyckliga omständigheter kan orsaka nya trafikolyckor, skyndsamt undanröjas.

En skattelindring utformad på sådant sätt, att bärgningsbilarna ej belastas mer än skäligt i förhållande till de normala tjänstesträckorna, skulle enligt vår mening utgöra ett såväl faktiskt ekonomiskt som psykologiskt incitament för bilverkstäderna att i större utsträckning anskaffa bärgningsbilar. En lämpligt avvägd skattelindring skulle med hänsyn till de genomsnittliga körsträckorna böra uppgå till cirka 25 procent av det för en lika tung lastvagn utgående fordonsskattebeloppet.

På grund av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen vid behandlingen av proposition nr 112 måtte besluta,

- a) att fordonsskatt för bärgningsbilar måtte utgå med 75 procent av skatten för en lastvagn av samma viktklass,
- b) att vederbörande utskott måtte utarbeta härför erforderlig lagtext.

Stockholm den 30 mars 1954.

Ragn. Bergh.
